

АТАНАСЪ: Зарадъ тебъ пострадахъ азъ!

СПАСЪ: Я съ работа тогава грѣшката си да поправимъ. Тръгвай съ мене, Атанасе, печката да накладеме и вода да донесемъ, да внесемъ следъ това съ кофа вжглища, дърва!

АТАНАСЪ: Хайде, туй ще е чудесно, двама ще го свършимъ лесно.

Спасъ и Атанасъ внасятъ всичко едно следъ друго.

СПАСЪ: Нека ний накрай съ метлата отъ треските и боклука да поизметемъ земята. Леле, кой ли иде тука?

Бързо оставятъ метлата на страна и взематъ една книга да четатъ. Влиза майка имъ, очудва се на работата, която сж свършили, и иска да се пошегува, та имъ заговоря ядосана:

МАЙКАТА: Чуйте, Атанасъ и Спасъ. Я кажете кой отъ васъ е донесълъ безъ да пита вжглища, дърва, вода?

АТАНАСЪ: Не съмъ азъ!

СПАСЪ: Не съмъ азъ!

МАЙКАТА: Бре, немирници такива, кога сторите добро, пакъ ли трѣбва да се скрива? Вече бой не ви се пада, заслужавате награда! Ако позволи баща ви, баница ще ви направя! (Излиза).

СПАСЪ и АТАНАСЪ (въ единъ гласъ): Браво, днесъ разбрахме ние, само лошото се крие. Ний добро ще правимъ вече, щомъ ни видятъ отъ далече, да ни казватъ: Туй сж Спасъ и добрия Атанасъ. Лесно ще ни е тогава всѣки всичко да признава, нѣма нужда всѣки часъ да крещиме: „Не съмъ азъ“. А съ добро и дружно двама ще да радваме ний мама!

Лжчезаръ Станчевъ

НОВИТЪ БУКВАРИ

Новитъ буквари отзарана
дадоха на всичкитъ деца.
Пѣсенчица дружна се подхвана,
сякашъ имъ порастнаха крилца.

Страницитъ чисти зашумѣха,
милвани отъ мънички ржце,
чиноветъ свѣтнаха. Запѣха
всичкитъ първачи отъ сърдце.

Заприлича стаята на кошеръ
съ пчели пѣргави — ранобудни,
още презъ прозорцитъ се носятъ
пѣснитъ имъ радостни, чудни.

Веса Паспалеева

И тая книжка на „Свѣтулка“ има двадесетъ страници. Последень срокъ за изплащане абонамента на „Свѣтулка“ е края на месець януарий. Книжка пета и следващитъ следъ нея книжки ще получатъ само напълно изплатилитъ абонамента настоятели и абонати.

Редакторъ: Александъръ Спасовъ, ул. „Раковски“ 187, телефонъ 2-39-22.